

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 33T/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2324010819
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ing. Veronika Pravdová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2025:2324010819.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred samosudkyňou JUDr. Ing. Veronikou Pravdovou v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Galante dňa 18.6.2025 takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom mesto C., adresa na doručovanie: D. X, B., E. B., F. G.,

sa uznáva za vinného, že

v období od mesiaca H. XXXX až doposiaľ (vrátane mesiaca I. XXXX) si v meste F. a všade tam, kde sa zdržiaval, ako otec riadne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať svojho maloletého syna J., narodeného XX.X.XXXX, trvale bytom u matky K. E. na adrese L. XXX/XX, C., ktorá mu vyplýva zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov a ktorej rozsah bol určený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 32P/108/2021 zo dňa 23.9.2021, právoplatného dňa 23.9.2021, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého sumou 200,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia, ako aj z rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 12P/189/2023 zo dňa 14.3.2024, právoplatného dňa 22.3.2024, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého sumou 230,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky maloletého počnúc dňom X.XX.XXXX, hoci vedel o existencii svojej vyživovacej povinnosti, túto si pravidelne a v plnej výške neplnil, uhradil počas obdobia od H. XXXX do XX.X.XXXX na výživné len sumu spolu vo výške 220,- Eur, nevyužil všetky svoje možnosti a schopnosti a nerozvinul dostatok úsilia k nájdeniu si stáleho zamestnania, ktoré by mu umožnilo si vyživovaciu povinnosť plniť v stanovenej výške, pričom v období do XX.X.XXXX zaevidovaný na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny nebol, objektívne mu nič nebránilo vykonávať zárobkovú činnosť, pričom aj napriek skutočnosti, že sám uviedol, že jeho čistý mesačný príjem bol 500,- Eur, z tohto neprispieva a ani v minulosti neprispieval na výživné, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom vo výške najmenej 6.780,- Eur, pričom tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že bol právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/64/2022 zo dňa 22.8.2022, právoplatným dňa 19.11.2022 za úmyselný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, za ktorý prečin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov a zároveň mu bola uložená povinnosť zaplatiť podľa svojich schopností zameškané výživné,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

tým spáchal

úmyselný prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, nezistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, § 39 odsek 5 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Galanta podala dňa 9.7.2024 obžalobu na obvineného A. B., nar. XX.X.XXXX v C., trvale bytom mesto C. (ďalej ako „obvinený“) pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorý mal byť obvineným spáchaný na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe.

Súd vo veci nariadil a vykonal hlavné pojednávanie. Na hlavnom pojednávaní prokurátorka predniesla obžalobu, ktorú modifikovala v časti skutkovej vety, a to: dlhu na výživnom – spolu vo výške najmenej 5.980 Eur, ďalej modifikovala právnu vetu a to tak, v časti „najmenej 2 mesiace v období 2 rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného,“ doplnila „a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas,“ hoci bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdený zároveň modifikovala právnu kvalifikáciu skutku a to ako prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Súd po prednesení obžaloby v rozsahu jej modifikácie obžalovaného poučil o jeho práve urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Trestného poriadku, o možnosti radiť sa s obhajcom pred vyhlásením podľa § 257 ods. 3 Trestného poriadku a o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku v rozsahu § 257 ods. 5, ods. 8 Trestného poriadku. Obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný. Následne súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, pričom obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. Prokurátorka navrhla vyhlásenie obžalovaného prijať. Súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku uznesením vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, prijal, pretože na podklade dokazovania súd nemal žiadne pochybnosti o naplnení všetkých štyroch zákonných formálnych znakov žalovaného prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona - subjekt, subjektívna stránka, objekt a objektívna stránka, ako aj znak prečinu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona, t. j. jeho nie nepatrná závažnosť. Súd podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol o tom, že dokazovanie vykoná v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o výroku o treste.

Súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v rozsahu: výsluch obžalovaného k osobným a majetkovým pomerom, výsluch svedkyne poškodenej K. E., správy ÚPSVaR č.I. 46 a 109, odpoveď Sociálnej poisťovne (č.I. 48, 127), potvrdenie M. L. (č.I. 120), lustrácia v registri obyvateľov (RO), lustrácia databázy súdov (CDB), lustrácia Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (CESDAP), odpis registra trestov (RT), lustrácia v Sociálnej poisťovni (SP), potvrdenia o úhradách výživného.

Obžalovaný počas výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že v súčasnosti žije v zariadení – resocializačné centrum, psychiatrička mu odporučila, aby tam nastúpil dôvodu, že sa u nej lieči na psychiatrickom oddelení približne 2-3 roky. Prvýkrát bol liečený v zariadení pred 2 rokmi v resocializačnom zariadení N. B. na obdobie 6 mesiacov, potom som sa liečil ambulantne a teraz

opätovne nastúpil do resocializačného zariadenia. V období od H. XXXX bol dvakrát hospitalizovaný, pred nástupom do resocializačného centra vo O. XXXX bol hospitalizovaný v P. N. C. v období dvoch týždňov. Lieči sa na duševnú chorobu, úzkosť a depresie, užíva lieky. Je evidovaný na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny, asi pred týždňom podal žiadosť o zaradenie, predtým nebol evidovaný, nepracoval, vykonával iba brigádne práce, jeho priemerný mesačný príjem bol 500-600 Eur, chcel sa zamestnať, hľadal si prácu, ale z dôvodu trombózy mu uviedli, že ho nemôžu prijať, oslovil 4-5 zamestnávateľov. Čo sa týka zdravotného stavu, lieči sa na psychiatrii, u iného lekára sa nelieči, v minulosti bol liečený na psychiatrii. V resocializačnom zariadení bude môcť po 3 mesiacoch vychádzať a vykonávať nejaké práce v rámci zariadenia. Iný príjem nemal, majetok väčšej hodnoty nevlastní, má dlhy na výživnom vo výške 5.980 Eur, exekúcie nemá. V minulosti bol viackrát súdne trestaný za neplnenie vyživovacej povinnosti, dlhy na výživnom zaplatil. Alkohol neužíva, kvôli tomu je v resocializačnom zariadení, predtým užíval asi 3-4 dni v mesiaci, drogy užíval v minulosti, hazardné hry nehraje, fajčí, iné závislosti nemá. Zaujíma sa o syna, nie je mu umožnené sa s ním stretávať, videl ho naposledy pred 8 mesiacmi, styk nemá upravený, komunikáciu s matkou maloletého rieši prostredníctvom rodičov.

Svedkyňa K. E. počas vyluču na hlavnom pojednávaní uviedla, že je bývalou partnerkou obžalovaného. Obžalovaný uhrádza výživné nepravidelne, len po súde, nehradil jej výživné asi od r. XXXX. Od r. XXXX má dlh asi 6000 Eur. Najprv mal uhrádzať výživné na základe rozhodnutia súdu vo výške 100 Eur, potom 200 Eur a v súčasnosti 230 Eur. Syn núdzou netrpel, ona sa o neho starala, aj starí rodičia. Od I. XXXX jej obžalovaný uhradil výživné 3 x po 40 Eur, nemá ústrižky, posielala ich ÚPSVaR, z ÚPSVaR jej posielajú náhradné výživné. Žije s matkou a maloletým dieťaťom. Obžalovaný sa nezaujíma o maloletého syna. Ak je maloletý u svojich starých rodičov a je tam obžalovaný, tak sa stretávajú. Voľakedy kúpoval obžalovaný maloletému darčeky na Vianoce asi 2-3 roky dozadu.

Z odpovede UPSVaR C. vyplýva, že obžalovaný nebol v období od H. XXXX do XX.X.XXXX evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Z odpovede UPSVaR K., M. B. vyplýva, že obžalovaný je od XX.X.XXXX evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, predtým bol naposledy evidovaný od X.XX.XXXX do XX.X.XXXX.

Z potvrdení Sociálnej poisťovne vyplýva, že obžalovaný bol registrovaný v informačnom systéme ako zamestnanec u K. Q. I. N. od XX.X.XXXX do XX.X.XXXX, od H. XXXX B. dňa X.X.XXXX nebol v systéme evidovaný, dňa XX.X.XXXX požiadal o dávku v nezamestnanosti, nebola mu priznaná, nakoľko nespĺňal podmienky.

Z potvrdenia M. L. C. zo dňa XX.X.XXXX vyplýva, že obžalovaný bol v čase od X.X.XXXX do XX.X.XXXX hospitalizovaný na psychiatrickom oddelení P. F. R. C.. K uvedenému obžalovaný uviedol, že liečenie absolvoval, aby mohol nastúpiť do resocializačného zariadenia.

Z potvrdení o zrealizovaní transakcie z J. XXXX, Q. XXXX, J. XXXX Q. I. XXXX vyplýva, že obžalovaný uhradil k rukám poškodenej výživné spolu v sume 220 Eur (1 x 100 Eur, 3 x 40 Eur). Svedkyňa poškodenej prijatie úhrad potvrdila.

Z lustrácie v REGOB vyplýva, že obžalovaný má jedno maloleté dieťa J. B., narodeného dňa XX.X.XXXX. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že má 4 záznamy, pri prvých troch sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený. Štvrtý záznam ma evidovaný za odsúdenie Okresným súdom Galanta sp. zn. 31T/64/2022 zo dňa 22.8.2022, právoplatným dňa 19.11.2022 za úmyselný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý prečin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 6 mesiacov a zároveň mu bola uložená povinnosť zaplatiť podľa svojich schopností zameškané výživné. Z výpisu z CESDAP vyplýva, že obžalovaný má evidovaných 14 priestupkov, z toho 5 proti verejnému poriadku, 6 priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, 2 priestupky v doprave a jeden proti majetku. Sankcionovaný bol uložením pokút (10), prepadnutím vecí (1), napomenutý bol v štyroch prípadoch. Z lustrácie SP nevyplýva žiadne záznamy. Z lustrácie CDB bez záznamu ohľadom inej neprávoplatne skončenej trestnej veci vedenej proti obžalovanému.

Súd na základe vykonaného dokazovania upravil skutkovú vetu rozsudku tak, že upravil obdobie trestnej činnosti od H. XXXX (podľa obžaloby) až do doposiaľ vrátane mesiaca I. XXXX (v deň vyhlásenia

rozhodnutia vo veci samej bolo splatné výživné za mesiac I. XXXX). Súd taktiež doplnil skutkovú vetu o úhradu 120,- Eur, ktorú vo svojej výpovedi potvrdila svedkyňa poškodená a k čomu obžalovaný predložil potvrdia o úhrade. Súd je toho názoru, že aj keď je výrok o vine založený na základe vyhlásenia obžalovaného, súd s poukazom na špecifickú povahu trestného činu zanedbanie povinnej výživy môže upraviť skutkovú vetu tak, ako je to uvedené, pričom ide o úpravu skutkovej vety na základe vykonaného dokazovania. Dlh na výživnom potom súd určil ako 6.780 Eur (výživné za obdobie od H. XXXX do I. XXXX) = 7.000 Eur, mínus úhrada 100 Eur v J. XXXX, úhrady 3 x 40 Eur v Q., J. a I. XXXX, t.j. spolu 220,- Eur). Pre úplnosť súd uvádza, že od podania obžaloby sa mohla výška dlžného výživného zmeniť, avšak v tomto smere súd vykonal dokazovanie výsluchom svedkyne poškodenej i obžalovaného. Ak by bola dlžná suma vyššia alebo nižšia oproti obžalobe, ale výživné by nebolo uhradené v celom rozsahu, takáto vyššia alebo nižšia suma by nemala vplyv na právnu kvalifikáciu skutku a tým na trestnú sadzbu. Ak by aj nastal takýto stav a obžalovaný by napriek tomu urobil vyhlásenie o vine, ide o rozhodnutie obžalovaného, ktorým obžalovaný sám rozhoduje o svojich právach a povinnostiach, a do takéhoto rozhodnutia by súd nemal zasahovať, pretože za takéto rozhodnutie je zodpovedný sám obžalovaný, a môže ním sledovať určitý cieľ, napríklad vytvorenie si podmienok pre mimoriadne zníženie trestu; vo všeobecnosti by mal súd postupovať tak, aby len vo výnimočných prípadoch neprijal vyhlásenie obžalovaných, a tým im nezmaril nimi sledovaný cieľ, najmä mimoriadne zníženie trestu. V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že obžalovaný bol o následkoch vyhlásenia poučený.

K výroku o treste

Pri úvahe nad druhom a výmerou trestu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd pri ukladaní trestu vychádzal zo zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, ktorá je jeden rok až päť rokov.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery postupoval podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, kedy súd musí prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Súd po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu v prospech obžalovaného zohľadnil jeho kritický postoj k trestnej činnosti, ktorý prezentoval, kedy sa priznal k spáchaniu skutku a úprimne ho oľutoval na hlavnom pojednávaní v spojení s vyhlásením o vine, ktoré obžalovaný urobil a s ktorým sú spojené následky ako neodvolateľnosť vyhlásenia a obmedzenie opravných prostriedkov proti výroku o vine, t.j. poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Súd tak zistil prevažujúci pomer (1:0) poľahčujúcich okolností.

Pri určovaní druhu trestu súd zohľadnil osobu, postoj a doterajší život obžalovaného, ako i to, že bol opakovane priestupkovo postihnutý a ktorý sa napriek tomu opätovne dopustil úmyselnej trestnej činnosti. Súd v neprospech obžalovaného zohľadnil i skutočnosť, že k neplneniu vyživovacej povinnosti dochádzalo takmer 3 roky, že dlh na výživnom je takmer šesť tisíc eur, obžalovaný z tejto čiastky uhradil minimum. Súd musel zohľadniť, že obžalovaný páchal trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody (odsúdenie Okresným súdom Galanta sp. zn. 31T/64/2022 zo dňa 22.8.2022, právoplatným dňa 19.11.2022 za úmyselný prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý prečin mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok a 6 mesiacov a zároveň mu bola uložená povinnosť zaplatiť podľa svojich schopností zameškané výživné, kde skúšobná doba plynula od XX.XX.XXXX H. XX.X.XXXX. Predchádzajúce odsúdenie a sankcie za priestupky tak nevedli k náprave obžalovaného a k dlhodobej zmene jeho správania, nešlo v jeho prípade o ojedinelý incident, ktorý by bol len výnimočným vybočením z medzí inak jeho riadne vedeného života (tzv. excesom), preto súd nepovažoval ukládanie alternatívneho trestu (iný ako nepodmienený trest odňatia slobody) obžalovanému za dostatočné pre naplnenie účelu trestu. Trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, trest alternatívny, by podľa názoru súdu, najmä vzhľadom

na trestnú a priestupkovú minulosť obžalovaného, ktorý je špeciálnym recidivistom a napriek tomu sa žalovaného skutku dopustil, bol trestom neprimerane miernym. Takýto trest by nezabezpečil zákonom predpokladaný účel vymedzený v § 34 ods. 1 Trestného zákona a to nielen zabrániť páchatelovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, či vytvoriť mu podmienky pre to, aby v budúcnosti viedol riadny život, ale aj zabezpečiť generálnu prevenciu, t. j. odradiť iných od páchania trestnej činnosti, a pretože obžalovaný v páchaní trestnej činnosti pokračoval aj počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, súd obžalovanému nemohol výkon trestu podmiennečne odložiť s poukazom na § 49 ods. 2 Trestného zákona.

Súd pri posudzovaní výmery trestu odňatia slobody a pri posudzovaní spravodlivosti ukladaného trestu ustálil, že v preskúmanom prípade u obžalovaného bolo možné aplikovať ustanovenie § 39 ods. 5 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu zákonom stanovené trestnej sadzby odňatia slobody a to z dôvodu, že obžalovaný pred súdom na prvom hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 Trestného poriadku, čím prispel k tomu, že v konaní pred súdom nebolo nevyhnutné vykonávať dokazovanie v plnom rozsahu a teda súd nemusel vykonávať dokazovanie v rozsahu skutku uvedeného v obžalobe, ako sa aj vzdal svojho práva resp. obmedzil svoje právo na podanie opravného prostriedku a podľa názoru súdu úprimne oľutoval spáchania skutku. Nebolo teda možné opomenúť jeho kritický postoj, ktorá skutočnosť je dôvodom na to, že v prípade ukladania trestu stačí na takú osobu pôsobiť kratším, resp. miernejším trestom, nakoľko si uvedomuje nesprávnosť svojho konania, oproti osobe, ktorá spáchanie trestnej činnosti opakovane popiera a nie je schopná prijať zodpovednosť za svoje konanie. Súd tiež zohľadnil, že obžalovaný sa lieči z duševnej poruchy, zo závislosti z alkoholu, prejavil snahu o resocializáciu, je zaradený v resocializačnom centre. Súd už vzhľadom na uvedené pri posudzovaní výmery trestu odňatia slobody a pri posudzovaní spravodlivosti ukladaného trestu uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanoveného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na minimálnu výšku trestu odňatia slobody, ktorej uloženie obžalovanému hrozilo (t.j. 1 rok), dospel súd k záveru, že vzhľadom na už vyššie uvedené okolnosti na strane obžalovaného, postačuje uložiť mu trest odňatia slobody odňatia slobody v tejto o výmere, t.j. trest znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody, vo výmere 8 mesiacov. Neprimerane dlhý trest by podľa názoru súdu mohol demotivovať osobu obžalovaného od resocializácie a sťažiť mu návrat do riadneho života, ako i následné riadne plnenie vyživovacej povinnosti.

Skutočnosti v neprospech obžalovaného súd zohľadnil pri určovaní druhu trestu (nepodmienený trest), a skutočnosti v prospech obžalovaného súd zohľadnil pri určovaní výmery trestu (pod dolnú hranicu). Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd obžalovanému uložil nepodmienený trest odňatia slobody mimoriadne znížený pod dolnú hranicu trestnej sadzby, t.j. vo výmere 8 mesiacov ktorý je dostatočným, primeraným a spravodlivým, spôsobilým odradiť obžalovaného od ďalšieho páchania trestnej činnosti spĺňajúci kritériá tak individuálnej prevencie (výchova obžalovaného), ako aj generálnej prevencie (odradenie ostatných potencionálnych páchatel'ov a utvrdenie pocitu právnej istoty), pričom vyjadruje i morálne odsúdenie obžalovaného celou spoločnosťou.

Pri ukladaní trestu súd u obžalovaného zohľadnil priznanie sa a úprimné oľutovanie skutku na hlavnom pojednávaní, ako i modifikovanú právnu kvalifikáciu skutku v rozsudku oproti trestnému rozkazu, ktoré boli dôvodom na to, že súd obžalovanému na hlavnom pojednávaní ukladal iný druh trestu odňatia slobody a v inej výmere oproti trestu, ktorý súd obžalovanému uložil v trestnom rozkaze.

Súd obžalovaného pri použití ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu za úmyselný trestný čin.

Na záver súd obžalovaného poučuje podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého „trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel' svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.“

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku vo výroku o vine nie je možné podať odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku.

Proti tomuto rozsudku vo výroku o treste je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Galanta na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku prechádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania vo svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.